

Arrest

nr. 259 507 van 24 augustus 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289/gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en die handelen als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 11 mei 2021 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 januari 2020 dient de verzoekende partij (hierna: verzoeker) een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name in functie van zijn grootmoeder mevr. A.R., van Belgische nationaliteit. Op 29 juni 2020 neemt de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 21 oktober 2020 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn grootmoeder. Op 19 april 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden

zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 23 april 2021. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

**"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

In uitvoering van artikel 552, §4, 5ds lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.10.2020 werd ingediend door:

Naam: A. Voorna(a)m(en): A. Nationaliteit: Armenië Geboortedatum: (...)1983

Geboorteplaats: Shengavit, Jerevan Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

+ kinderen: A. A. (RR: ...) en A. E. (RR: ...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt opnieuw gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische moeder, de genaamde A. R. (RR: ...) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980. Dienovereenkomstig zijn in eerste orde de bepalingen van art. 40bis, §2, 3° en art. 40ter van de wet van 15.12.1980 van toepassing.

Vooreerst voor wat betreft wie begunstigde kan zijn om het verblijfsrecht te kunnen krijgen is specifiek voorzien in art.40bis, §2, 3° dat het om bloedverwanten in neergaande lijn moet gaan beneden de leeftijd van 21 jaar OF die ten hunnen laste zijn. Bovendien dient overeenkomstig art. 40ter de Belgische onderdaan aan te tonen over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen te beschikken, die ten minste gelijk zijn aan 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast.

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belg. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van het ten laste zijn worden de volgende documenten voorgelegd:

** Attest OCMW Mortsel dd 06.11. 2020 op naam van referentiepersoon waaruit blijkt zij dat geen financiële steun ontvangt en mail OCMW Mortsel dd 08.09.2020 aan advocaat waaruit blijkt dat betrokkene en kinderen geen leefloon, noch financiële steun ontvangen van het OCMW Mortsel.*

** Arbeidsovereenkomst en loonbrieven referentiepersoon tewerkstelling bij BVBA (...) voor de periode vanaf november 2019 tot en met oktober 2020 met uitzondering van de maand mei 2020 en Loonbrieven referentiepersoon tewerkstelling bij (...) bvba voor de periode vanaf oktober 2019 tot en met december 2019 en van de maand december 2018.*

** Ontvangstbewijzen via Small World van verzenden van geld in de periode van 2018 - 2019.*

** Attest van Comité van het Kadaster Republiek Armenië, verklaring omtrent aanwezigheid en vorm van goederenrechten dd 22.05.2019 N° (...) waaruit blijkt dat er geen staatsregistratie van eigendomsrecht inzake enig onroerend goed op het territorium van de republiek Armenië op naam van betrokkene geregistreerd staat. Een bewijs dat betrokkene over eventuele inkomsten kon beschikken in het land van herkomst of origine voor zijn komst naar België werd niet voorgelegd. Het attest dd. 19.06.2020 dat werd bekomen in de consulaire afdeling van de Armeense Ambassade dateert van na betrokkenes vertrek uit het land van herkomst. Het spreekt bovendien enkel over de situatie op datum van het attest, en spreekt zich niet uit over het verleden. In die zin kan de relevantie van het attest niet worden vastgesteld.*

Wat het onvermogen van betrokkene betreft, dient vastgesteld te worden dat dit niet afdoende werd aangetoond. Er dient opgemerkt te worden voor wat betreft het financieel en/of materieel ten laste zijn van referentiepersoon van in het land van herkomst, dat er wel degelijk stortingsbewijzen werden voorgelegd. Echter, gelet op onvermogen niet afdoende werd aangetoond, kan heden niet blijken dat betrokkene daadwerkelijk van enige steun afhankelijk was om in zijn levensonderhoud te voorzien. De voorgelegde ontvangstbewijzen van geld via Small World werden daarom niet nader bekeken.

Gezien betrokkene niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn en er onvoldoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon

Het gegeven dat betrokkene sedert 10.01.2020 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

De aanvragen van de kinderen van betrokkene met name A. A. (RR: ...) en A. E. (RR: ...), in functie van dezelfde referentiepersoon, worden ook geweigerd. De aanvraag van de vader werd om de hiervoor uiteengezette redenen geweigerd te worden. Het is dan ook aannemelijk dat vader en kinderen de intentie hadden zich gezamenlijk in België bij de grootmoeder van het kind te vestigen. In die zin volgen de kinderen de verblijfssituatie van hun vader. Het is niet in het belang van de minderjarigen om hen van de vader te scheiden.

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. “

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder stelt in de nota met opmerkingen dat verzoeker op 23 april 2021 opnieuw een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn grootmoeder, van Belgische nationaliteit. Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

De Raad merkt inderdaad op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt inderdaad dat verzoeker op 23 april 2021 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende als bloedverwant in neergaande lijn. De advocaat van verzoeker betwist dit ter terechtzitting niet. Verweerder betoogt dat verzoeker gelet op het feit dat hij opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde hoedanigheid, hij niet aantoonde over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van huidige vordering.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actuele belang bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing, stelt de advocaat van de verzoeker dat hij nog steeds belang heeft: een vernietiging van de aangevochten beslissing zal een principiële impact hebben op de nog te nemen beslissing inzake de nieuwe aanvraag.

Echter moet, zoals verweerder aangeeft, worden vastgesteld dat verzoeker door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie uitdrukkelijk zijn wil te kennen heeft gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De vernietiging van de op 19 april 2021 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoekers aanvraag van 21 oktober 2020. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen. Overeenkomstig de artikelen 40 *juncto* 42, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 52, § 4, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient verweerder immers over de aanvraag van 23 april 2021 te beslissen binnen een vervaltermijn van zes maanden en zal bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, verzoeker in het bezit worden gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er dient *in casu* dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van de nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor de eventuele nietigverklaring van de initiële weigeringsbeslissing geen bijkomend nut meer kan verschaffen en verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (*cf.* in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Er wordt derhalve niet aangetoond dat verzoeker in de gegeven omstandigheden nog enig belang zou hebben bij de nietigverklaring van de beslissing van 19 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Het beroep is dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN